

“Karakterlerim ne isterse onu yazıyorum”

Her yaştan okur ona bayılıyor. 'Aleve Dokunmak' ya da 'Onlardan Biri' ile gençleri peşinden koşturuyor, 'Soğuktan Korkmayan Tek Kuş' ve 'Yerde Ağır Gökte Hafif' ile çocukları. **Günişığı Kitaplığı'nın** fuar konuğu Zoran Drvenkar'ı ise karakterleri yoldan çıkarıyor.

Hem çocuk, hem genç, hem yetişkinler için yazıyorsunuz. Nasıl başarıyorsunuz? İçinizde aynı anda kaç kişi var?

İçimdeki kişileri saymanın bir yolu yok. O kadar çoklar ki... Yazdığım kitaba göre kimi zaman 15 karakter etrafta dolaşıp şakalar yapıyor. Tüm karakterlerimin kendi hayatları ve kafamda ayrı yerleri var. Sayfalara hapsolmuş görünseler de, gerçek yaşamda istediklerini yapmakta özgürler. Zaten birileri için yazmıyorum, karakterlerim için, onların var olmaları ve söylemeleri gereken şeyleri söylemeleri için yazıyorum. Kimi zaman bu, soğuktan korkmayan bir kuşla ilgili komik bir kitap, kimi zaman ölü insanlarla dolu vahşi bir gerilim olabilir. Bu, öykü anlatmak ve karakterlerinize sadık olmakla ve bir yazar olarak okurlarınızla paylaşmayı önemli bulduğunuz şeylerinizin olmasıyla ilgili... Yaşam ve ölümle, aşk ve nefretle ilgili... Ve çokça da dostlukla.

En çok kimin için yazmayı seviyorsunuz?

47 yaşındayım. Artık bir çocuk olmadığım; sekiz yaşında bir çocuk gibi, ya da onların neler düşündüklerini bilirmişim gibi davranmam saçma olur. Bu yüzden, karakterlerimle işbirliği yapmayı seviyorum. Söyleyecekleri bir

Zoran Drvenkar, Türkçe'deki son kitabı, **Günişığı Kitaplığı**'ndan çıkan 'Kısa Pantolonlular Çetesi'ni de fuarda imzalayacak.

şey varsa, kaç yaşında olurlarsa olsunlar, söylemelerine izin veriyorum. Sonra onları izliyor, nereye gittiklerini görüyorum. Başlangıçta hikâyelerin nereye gideceğini asla bilmiyorum. Sonunda her şeyi yoluna koyup, anlamlandırıyor; çıkıntılardan arındırıyor, öykünün kulağa hoş gelmesini sağlıyorum. Ama başlangıçla sonun arasındaki süreç, varış yeri belirsiz çılgın bir yarış.

Kimleri yazmayı seviyorsunuz?

Gençleri. Önlerinde onları bekleyen çok şey var, dünya onlar için her gün yeniliklerle dolu ve herşey mümkün. Onların ritmini, almaya hevesli oldukları riskleri seviyorum. Çılgınlıkları,

yeniden genç olmayı istememi sağlıyor. Aslında herkes hakkında yazmayı seviyorum, ancak birisi için yazmaktan nefret ediyorum. İnsanların gözlerinden yaşlar gelinceye dek güldürmeyi olduğu kadar, onları altlarına edecek kadar korkutmayı da gerçekten seviyorum.

Burada olduğu kadar Almanya'da da Türk okurlarınız vardır. Nasıl bir etkileşiminiz var?

Türk gençlerinden özellikle 'Onlardan Biri'ni (Cengiz & Locke) yazdıktan sonra e-postalar aldım. Berlin'de yaşayan bazı Türk gençlere çokça umut verdim. Bu güzeldi. Fuarda da Türkiye'deki okurlarla bir araya geleceğim. □